

esse tribuendum ; Siquidem istud probat tum exemplo Jacobi & Esavi fratrum, quorum prior cum posteris, postposito Esavo, qui primogenitus erat , pingviorem terram & praerogativam reliquam obtinuit, nullo equidem suo merito v. 10.-14. tum pronunciato DEI ad Mosen, in sola ipsius misericordia talem praerogativam esse quaerendam v. 15. 16. Nam si potentia sua uti velit, & secundum rigorem justitiae, facile esse DEO , ut omnes perdat v. 14.-21. Maluisse itaque DEV M , pergit Apostolus, certum salutis ordinem instituere, & secundum eum, ex sola quidem misericordia , omnes illos salvare , qui ordinem istum acceptant ; & sic non respicere, cuius sint populi, utrum ex Judaeis, an ex gentilibus, sed quoscunque vidit finaliter in Christum credituros , salutis aeternae participes reddere voluisse, atque esse hos, velut reliquias servatas, ex tanto numero hominum, quorum tam multi ob rejecta gratiae media damnentur v. 22.-29. Ita ut tandem immediatam suppeditet rationem , cur plerique ex Israelitis pereant, nimirum quia justitiam veram ex fide negligent , eamque in operibus quaerant, & de Christi morte ac passione scandalum capiant, propriae justitiae opinione turgentes & inflati.

IV.

Hanc cohaesionem textus esse scopo Apostolico conformem non diffidimus, siquidem ubi de ordine divino procedendi a versu 22. incipit agere divus gentium doctor, non negat, esse genus humanum in duas classes distinctum quarum unam constituunt *vasa irae*, alteram *vasa gratiae*; Prioris generis *σκέυη* constituunt finaliter increduli, quos ad damnationem *κατηρτισμένος*, dispositos aptosque nominat v. 22. Neutquam sensu absoluto aut activo ratione DEI, quasi eos ad aeternam perniciem non attenta, aut immissa etiam incredulitate, determinaverit, sed quoniam se ipsos per ob-

fē-